

[Ninn-Hansen.]

gen og også i forhold til partierne her i tinget — der først opfordrede partierne til at komme med deres forslag til besparelser, på et tidspunkt, da regeringen ikke selv var kommet med nogen. Så gør vi det, men får kort tid efter at vide, at dér er afstanden vist så stor, at der ikke er noget at gøre. Vi er selvfølgelig i den konservative folketingsgruppe taknemlige for, at af den spareplan, vi fremlagde, kunne regeringen dog bruge, jeg tror en 10-12 punkter, da regeringen senere udarbejdede sine forslag. Det er vi glade for, og jeg tror, det er en fordel, at man har optaget de forslag fra den konservative plan. Når vi var midt i et sådant arbejde, hvor alle, og ikke mindst medlemmer af den socialdemokratiske gruppe, prøvede på, om vi kunne blive enige om mest muligt, undrede det mig bare, at statsministeren i den situation begyndte at fjerne nogle, og det gjorde statsministeren ved et par lejligheder.

Det, der kan have interesse, er, om statsministeren mener det samme i forbindelse med de boligforhandlinger, jeg omtalte. Det spørgsmål besvarede statsministeren ikke. Hvis man på forhånd må erkende, at 5 partier får man nok ikke samlet om den sag, er statsministeren så alligevel interesseret i at samarbejde, så langt det lader sig gøre, med os og andre partier, eller er statsministeren det ikke?

Morten Lange: Hr. Ninn-Hansen har det med socialistisk folkeparti som fanden med det hellige kors, som det vist hedder, og det er urimeligt. Han vil efterhånden formodentlig i højere grad opdage, at de påstande, han fremfører om det umulige i at gå ind i et samarbejde, hvor vi er med, det er noget, også det konservative folkeparti skulle lægge på hylden. Der bliver gennemført meget samarbejde i dette folketing på tværs af alle mulige skel, og de konservative kan såmænd også gå ind i det en gang imellem. Jeg glæder mig over, vi fra tid til anden også har den skelnen i folketinget, at de konservative er konservative som f. eks. i dag — og hr. Ninn-Hansen er i den forbindelse en meget kraftig eksponent.

Hvad angår statsministerens bemærkninger om alt det, der skulle udskydes, så er

det konservativt dragesæd. Jeg vil gerne bede regeringen om at regere.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Til hr. Ninn-Hansens spørgsmål om, hvorledes regeringen vil stille sig til den fremtidige løsning af boligproblemerne, må jeg svare, at regeringen er naturligvis indstillet på at samarbejde, at forhandle, at prøve på at finde en løsning på boligproblemet i dets helhed og alle de mange enkeltproblemer, som boligpolitikken består af. Hvordan det skal løses, det er det vist lidt for tidligt at sige noget om nu. Det er jo det, man har boligudvalget til, og der er vel også skatteudvalg og andre udvalg, hvor vi i den resterende tid af folketingsperioden skal forhandle disse spørgsmål. Det ville være at drage nogle konsekvenser på forhånd at sige, hvem man skal lave forlig med og om hvad.

Jeg håber på et godt samarbejde i udvalgene og i folketinget om løsning af de problemer, vi står over for. Jeg vil gerne understrege det, som hr. Ninn-Hansen selv har lagt megen vægt på at fortælle folketinget i dag, nemlig at regeringen har optaget en række af de forslag til besparelser, som de konservative har stillet. Det må vel være udtryk for, at regeringen er modtagelig, at den er åben, at den kan lytte også til det konservative folkeparti. Jeg håber, vi også fremover vil kunne modtage gode impulser også fra de konservative.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 173 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Retsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af købeloven, forsikringsaftaleloven og gældsbrevsloven. (Ændring af morarentesatserne). Eksemplarer vil blive omdelt.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v. Eksemplarer vil blive omdelt.